

לוי יוסף

בן יצחק ושרה. נולד ב־1926 בירושלים.
למד ב"תלמוד־תורה" בסביבת נחלת־ציון
ואחר־כך בבית־הספר העירוני לבנים.
משנהרג אביו בידי ערבים נאלץ להפסיק
את לימודיו ויצא לעבודה כדי להקל את
עול הפרנסה מעל אמו. תמיד היה מנחם
אותה, כי משיגדל יטול את כל העול על
עצמו והיא תוכל לנוח מעמלה. בשעות
הפנאי אהב לצייר.

במלחמת־הקוממיות שירת בכוחות אצ"ל
והיה מטובי הצלפים. לפני צאתו לקרב היה אומר שהוא יוצא להילחם
לחיים ולמות למען המולדת, וכשהצליח לפגוע באויב בקליעותיו היה
אומר שנקם את נקמת דם אביו. נפצע מרסיס פגז ב־11.6.1948 ומת
בבית־החולים בירושלים ב־20.6.1948. למחרת היום נקבר בסנהדריה.
ביום כ"ה באלול תשי"א (26.9.1951) הועבר להר־הרצל בירושלים.